

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

13 juni 2001

ONTWERP VAN DECREET

**houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2001**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid
uitgebracht door de heer Marcel Logist
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jan Penris.

Vaste leden :

de heer Bart De Smet, mevrouw Veerle Heeren, de heren Boudewijn Laloo, Mark Van der Poorten ;

mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heer Julien Demeulenaere, mevrouw Dominique Guns, de heer Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jan Penris, Christian Verougstraete ;

mevrouw Anne-Marie Baeke, de heer Marcel Logist ;

de heer Dirk Holemans ;

de heer Dirk De Cock.

Plaatsvervangers :

mevrouw Sonja Becq, de heer Carl Decaluwe, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, de heer Johan Weyts ;

de heren Jozef Browaeys, Marc Cordeel, Patrick Lachaert, Stefaan Platteau ;

de heer Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen, de heer Frans Wymeersch ;

de heren Herman De Loor, Dany Vandenbossche ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

12 (2000-2001)

- Nr. 1 : Evaluatie van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen over de begroting 2001

17 (2000-2001)

- Nr. 1-A : Algemene toelichting
- Nr. 1-B : Toelichting per programma

19 (2000-2001)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nrs. 2 tot 6 : Amendementen

20 (2000-2001)

- Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

INHOUD

	Blz.
DEEL 1 : BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN STEDENBELEID	4
I. Inleidende uiteenzetting door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken	4
II. Bespreking	5
III. Indicatieve stemmingen	9
DEEL 2 : HUISVESTING	9
I. Inleidende uiteenzetting door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken	9
II. Bespreking	11
III. Indicatieve stemmingen	14

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid besprak op 16 mei 2001 het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001. De bespreking had betrekking op de bevoegdheden van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken.

DEEL 1 : BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN STEDENBELEID

I. Inleidende uiteenzetting door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken

De minister verklaart dat bij de voorliggende budgetcontrole de oorspronkelijke begroting niet fundamenteel wordt gewijzigd. De belangrijkste kredieten van de programma's 53.1 (Lokale en Regionale Besturen) en 53.2 (Stedenbeleid en Sociaal Impulsfonds) hebben betrekking op de fondsen voor de financiering van de gemeenten en de provincies : het Gemeentefonds, het Investeringsfonds, het Sociaal Impulsfonds en het Provinciefonds. Aan de oorspronkelijk ingeschreven kredieten worden geen wijzigingen aangebracht.

De minister neemt zich voor om nog voor het parlementair zomerreces een voorontwerp van decreet aan de Vlaamse regering ter goedkeuring voor te leggen, waarbij de criteria voor de verdeling van het Gemeentefonds zullen worden herzien. Dit ontwerp van decreet kan dan na het reces in de commissie worden besproken. Op dat ogenblik kan ook het extra miljard, dat op dit ogenblik nog onder een afzonderlijk artikel is ingeschreven als aanvullende tegemoetkoming aan de gemeenten, aan het Gemeentefonds worden toegevoegd. De minister zal de nodige maatregelen nemen om een normale vastlegging van deze aanvullende middelen onder de gemeenten te waarborgen.

De minister verwijst naar de recente berichten en prognoses over de zorgwekkende evolutie van de gemeentelijke financiën en de daarmee gepaard gaande verhoging van de gemeentebelastingen. Dit toont aan dat de Vlaamse regering een juiste keuze heeft gemaakt om het extra miljard aan het Gemeentefonds toe te voegen. Een zorgwekkende evolutie is echter dat, bij een verhoging van de fis-

cale aanslagvoeten in meerdere gemeenten, het verschil tussen de gemeenten onderling inzake belastingen nog verder toeneemt. Daarom wil de minister in het voorstel dat hij zal doen inzake de herziening van de verdelingscriteria van het Gemeentefonds, nog sterker de nadruk leggen op criteria die verband houden met de eigen fiscale draagkracht van de gemeenten.

Tegelijk wil de minister de autonomie van de gemeenten versterken door hen meer mogelijkheden te bieden om zelf te beslissen over het gebruik van de middelen die zij van de Vlaamse overheid krijgen als ondersteuning van hun beleid. Dat kan door een aantal van de bestaande fondsen te bundelen tot een groter geheel.

De minister overloopt vervolgens kort de begrotingswijzigingen van programma 53.1 : Lokale en Regionale Besturen.

– Basisallocatie 12.20 : Studiekosten

Er wordt een verhoging van de uitgaven voor studiekosten met 6 miljoen frank voorgesteld, wat het vastleggingskrediet op 19 miljoen frank brengt. Volgens de minister is het initieel krediet van 13,5 miljoen frank ontoereikend. Een goede beleidsvoorbereiding vraagt immers een degelijke wetenschappelijke voorbereiding.

De studiekosten zullen worden aangewend om een wetenschappelijk onderbouwd instrument te laten ontwikkelen om de gemeenten – maar ook de Vlaamse overheid – beter toe te laten met kennis van zaken te oordelen over de evolutie van de gemeentelijke financiën. In navolging van een haalbaarheidsstudie omtrent de mogelijkheden om voor elke gemeente het toekomstig financieel profiel in kaart te brengen, die recent werd afgerond door de KULeuven, wil de minister een meer omvattend model laten ontwikkelen. Daarin moet rekening worden gehouden met componenten die de financiële toestand van een gemeente bepalen, zoals conjunctuurinvloeden, beleidsmaatregelen van hogere overheden, boekhoudings- en begrotingsaspecten, gemeentelijke beslissingen.

De minister merkt nog op dat de studies die in opdracht van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur gebeuren, ten laste vallen van dit krediet. In dat kader verwijst hij naar de momenteel lopende studie over de bestuursverhouding tussen gemeenten en OCMW's.

- *Basisallocatie 33.02 en 33.03 : Subsidies voor de vorming en managementopleiding van lokale mandatarissen en ambtenaren*

Er wordt hier een samenvoeging voorgesteld van de bestaande basisallocaties tot een gezamenlijk bedrag van 15,5 miljoen frank. Met dit krediet wil men tegemoet komen aan de nood om op permanente basis vorming en bijscholing te organiseren voor zowel de lokale mandatarissen als ambtenaren.

- *Basisallocatie 43.07 : Subsidiëring van projecten met betrekking tot de interlokale samenwerking in Vlaanderen*

De minister merkt op dat op de vorige begrotingsjaren er kredieten waren voorzien om een drietal projecten voor interlokale samenwerking te ondersteunen. Het ging meer bepaald om volgende projecten, elk ondersteund voor 3 miljoen frank : intergemeentelijke samenwerking in de Rupelstreek, Regionaal Stedelijk Gebied Turnhout, Wonen in de Westhoek.

Intussen is echter een ontwerp van decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking in behandeling en werden de proefprojecten stopgezet. Het blijkt echter dat die stopzetting te abrupt is gebeurd en daardoor te onverwacht voor de initiatiefnemers om zich aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden. Daarom wordt voorgesteld om in de begroting 2001 nog eenmalig een subsidie in te schrijven van 9 miljoen frank voor het vervolproject van de drie pilootprojecten.

- *Basisallocatie 43.08 : Subsidiëring pilootprojecten met betrekking tot de samenwerking tussen de gemeenten en OCMW's*

Er wordt voorgesteld een nieuw krediet in te schrijven van 15 miljoen frank om pilootprojecten te ondersteunen inzake de samenwerking tussen gemeenten en OCMW's. De minister vindt het noodzakelijk dat er een betere samenwerking, overleg en beleidsafstemming komt tussen gemeenten en OCMW's. Dat blijkt ook uit het Pact dat de vorige Vlaamse regering afsloot met de gemeenten en de OCMW's. Via het krediet in de begroting moeten een aantal pilootprojecten worden ondersteund om te komen tot een goede afstemming van de werking van gemeenten en OCMW's. Het is in dat kader de bedoeling om een beperkte groep gemeenten en OCMW's samenwerkingsmodellen te laten opzetten. De administratie heeft de opdracht gekregen om in een reglementerend besluit concrete en objectieve criteria te bepalen ten

einde subsidies aan een aantal proefprojecten toe te kennen.

De belangrijkste bepalingen zullen onder meer het volgende omvatten : de meerwaarde van het samenwerkingsverband moet worden aangetoond in een uitgewerkt samenwerkingsconcept en een motiveringsnota ; de kosten en opbrengsten dienen begroot te worden (de subsidie zal slechts een gedeelte van de kostprijs van het project bedragen en zal in de tijd beperkt zijn) ; het samenwerkingsconcept omschrijft de wijze van besluitvorming, de betrokkenheid van de deelnemende lokale besturen en de verdeling van de kosten.

II. Bespreking

- *Evolutie van de gemeentelijke financiën*

De heer *Mark Van der Poorten* vraagt aandacht voor de financiële uitdagingen waar de gemeenten momenteel voor staan. Enerzijds is er sprake van een vermindering van inkomsten van de gemeenten ingevolge federale en Vlaamse maatregelen ; anderzijds moeten een aantal extra taken worden opgenomen en dus meer uitgaven worden gedaan. Voor de gemeenten is het dan ook niet evident om een sluitende begroting in te dienen. Hoewel de nieuwe gemeentelijke legislatuur slechts vijf maanden oud is, kan men toch al vaststellen dat heel wat gemeenten hun belastingen hebben moeten verhogen om hun financiën in evenwicht te houden.

De vorige minister van Binnenlandse Aangelegenheden, de heer *Johan Sauwens*, was in dat opzicht van oordeel dat de gemeentelijke autonomie voluit moest spelen en dat de gemeenten hun financiën dus zelf onder controle moesten houden via fiscale maatregelen. Volgens de heer *Van der Poorten* gaat die stelling te veel uit van een macrobenadering. De huidige gemeentelijke inkomsten zijn immers ontoereikend om een sluitende begroting in te dienen. Hoe staat de minister tegenover deze problematiek ? Is hij bereid om meer middelen aan de gemeenten te verschaffen ?

De heer *Van der Poorten* stelt verder vast dat de vermindering met één miljard frank van het Provinciefonds bij deze begrotingscontrole gehandhaafd blijft. Op een bepaald ogenblik was er nochtans sprake van dat die vermindering ongedaan zou worden gemaakt. Waarom is dat niet gebeurd bij deze begrotingscontrole ?

De *minister* beaamt dat de gemeentelijke uitgaven kunnen toenemen ingevolge opdrachten die zij van het federale en Vlaamse niveau toegewezen krij-

gen. Eén van de grote vraagtekens op dat vlak is de politiehervorming. Zonder de discussie ten gronde al te willen openen, is het voor de minister duidelijk dat de Vlaamse overheid de financiële lasten van federale maatregelen niet op zich zal nemen. De druk moet daar gelegd worden waar hij moet gelegd worden.

De minister verklaart dat hij ten aanzien van de lokale besturen geen grondige wijzigingen zal aanbrengen aan het beleid van zijn voorganger. De Vlaamse regering heeft wel beslist dat er een effectenrapportage moet komen over de gevolgen voor de gemeenten van beslissingen van de regering. Via dat instrument moeten dus de financiële repercussies van beslissingen van de regering worden gemeten. Als uit een effectenrapport blijkt dat er beslissingen zijn met financiële gevolgen, moet er daarover overleg worden gepleegd met de gemeenten. Verder verwijst de minister naar het extra miljard dat, na de herziening van de verdelingscriteria van het Gemeentefonds, aan het Gemeentefonds zal worden toegevoegd. Ook op die manier kan een vorm van tegemoetkoming worden gegeven aan een aantal financiële uitdagingen voor de gemeenten.

De minister is niettemin van oordeel dat de gemeenten de discussie moeten voeren over de eigen fiscaliteit. Ook moeten zij zich bezinnen over de gemeentelijke taken, zoals de provincies dat moeten doen voor de provinciale taken. Men dient uit te maken wat essentieel is en wat niet.

De minister verklaart nog dat de Vlaamse regering en overheid bij het nemen van beslissingen blijk moet geven van een grotere vooruitziendheid. Hij verwijst op dit vlak naar de subsidiëring van rioleringswerken. Honderden Vlaamse gemeenten hebben een enkelvoudig rioleringsstelsel ingevoerd en toen dat er was mocht men opnieuw beginnen om een dubbel rioleringsstelsel te ontwikkelen. Dat doet bij de burgers veel vragen rijzen naar de beleidsvisie van de Vlaamse (en de gemeentelijke) overheid.

De heer *Mark Van der Poorten* merkt op dat de financiële bedreigingen voor de gemeenten niet enkel voortvloeien uit de politiehervorming maar bijvoorbeeld ook uit de recente CAO voor het gemeentepersoneel. De spreker heeft er geen enkele moeite mee dat er aan het personeel bijvoorbeeld een hospitalisatieverzekering of maaltijdcheques wordt toegekend. Hij heeft er wel problemen mee dat die voordelen in alle gemeenten verplichtend worden gesteld.

De heer *Herman De Loor* stelt vast dat een groot deel van de gemeenten zich verplicht zag om de gemeentebelastingen te verhogen. Hij dringt erop aan dat aan de gemeenten extra middelen zouden worden gegeven. Anderzijds is hij van oordeel dat men geen schrik moet hebben van een hogere lokale belasting. Als men de bevolking kan bewijzen dat de belastinggelden goed worden besteed, dan zal die daarvoor ook erkentelijk zijn. De spreker wil dus zeker geen pleidooi houden voor een verlaging van de gemeentebelastingen. Dat is overigens een discussie die in elke gemeente apart moet worden gehouden.

Inzake de gemeentelijke fiscaliteit, is de *minister* het ermee eens dat men exact aan de bevolking moet kunnen uitleggen waarvoor de middelen werden ingezet. Dat is essentieel in het aanvaardingsproces van de fiscaliteit.

Ook de heer *Dirk De Cock* verwijst naar de stroom van opdrachten die naar de gemeenten vloeit, waardoor die vaak het bos door de bomen niet meer zien. Ter illustratie haalt hij de problematiek van de interpolitiezones (IPZ) aan. De gemeente van de spreker is aangesloten bij de IPZ Lebbeke-Buggenhout. Vanuit Lebbeke kan men bijvoorbeeld niet terecht in Opwijk (Vlaams-Brabant) of Sint-Amands (Antwerpen). De gemeente wil zelf niet aansluiten bij Dendermonde of Aalst, omdat men dan als lokaal bestuur eerder moet mee investeren in een meer stedelijke problematiek. De gemeente Lebbeke zal voor die keuze wel veel moeten betalen. Voor een goede, werkbare IPZ zijn ongeveer 60.000 inwoners nodig, terwijl de IPZ Lebbeke-Buggenhout er slechts 30.000 telt. Lebbeke zal jaarlijks 8 miljoen frank moeten opbrengen en Buggenhout 6 miljoen frank. De keuze van de genoemde gemeenten werd evenwel beperkt doordat men voor een IPZ aansluiting moet zoeken bij gemeenten van dezelfde provincie. Ongetwijfeld zijn er in Vlaanderen nog gemeenten die in dezelfde situatie verkeren.

De *minister* antwoordt dat hij binnenkort de provinciegouverneurs en een aantal burgemeesters ontmoet. Hij zal aan de gouverneurs, die specifieke opdrachten hebben in het kader van de politiezones, een nota vragen waarin er gewezen wordt op dergelijke incompatibiliteiten. Die nota kan dan gebruikt worden op het overleg met de federale overheid inzake de IPZ's.

Ook de heer *Julien Demeulenaere* stelt vast dat de fiscale druk in vele gemeenten is toegenomen. Men verwijst daarbij naar het uitbreidende takenpakket voor de gemeentebesturen. Het is echter ook zo

dat veel gemeenten met de verkiezingen van oktober 2000 in het vooruitzicht nog investeringen hebben gedaan. Sommige gemeenten zijn daarbij boven hun financiële mogelijkheden gegaan, zodat na de verkiezingen de lokale belastingen moesten worden verhoogd.

De *minister* kan de stelling bijtreden dat de toegenomen fiscaliteit te maken kan hebben met het toenemend investeringsvolume op het einde van de legislatuur. Anderzijds is een toenemende investering vaak ook het normale resultaat van een programmatie die in de gemeenten over zes jaar wordt gespreid. Bij het begin van de legislatuur wordt er een planning opgemaakt die vaak op het einde van de legislatuur intensief wordt ingevuld. In principe kan dat voorkomen worden via de meerjarenplanning, die verplicht bij de gemeentelijke begroting moet worden gevoegd.

– *Herziening van de verdelingscriteria van het Gemeentefonds*

De heer *Dirk Holemans* verwijst naar een onderzoek door de KULeuven over de herziening van de verdelingscriteria van het Gemeentefonds. Hij vraagt dat de commissie inzage zou krijgen van dat rapport.

In het kader van de herziening van de financiering van steden en gemeenten, vraagt de heer *Holemans* verder de nodige aandacht voor de concentratie van woon- en samenlevingsproblemen in de grootsteden.

De *minister* antwoordt dat het rapport van de professoren *Bouckaert* en *Maes* inzake de verdelingscriteria van het Gemeentefonds nog niet af is. Zodra dat het geval is, zal het aan de commissieleden worden bezorgd.

Op vraag van de minister vult de heer *Guido Decoster*, directeur-generaal van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, aan dat de oorspronkelijke studieopdracht enigszins gewijzigd werd. Aanvankelijk kaderde de studie in het beleidsgericht onderzoek van de administratie Wetenschappen. Het ging om een studie in verband met een mogelijke herziening van het Gemeentefonds. De Vlaamse regering besliste intussen om sneller over te gaan tot die herziening. De KULeuven zal daarom een eerste vergelijkend onderzoek doen van elementen die in het buitenland gebruikt worden om fondsen te herverdelen. Verder gaat men aspecten onderzoeken die het gemeentelijk beleid beïnvloeden. Het onderzoek zal lopen tot eind 2003. De eerste 3 maanden zullen worden besteed aan het

genoemde vergelijkend onderzoek. Het resultaat daarvan wordt ingebracht in een werkgroep waaraan vertegenwoordigers van het kabinet en de administratie deelnemen.

– *Herziening van de verdelingscriteria van het Gemeentefonds – relatie met het SIF*

Mevrouw *Veerle Heeren* vraagt of er een verband zal worden gelegd tussen het Gemeentefonds en het Sociaal Impulsfonds (SIF). Wordt er in het hierboven genoemde rapport van de professoren *Maes* en *Bouckaert* ook in een evaluatie voorzien van de criteria van het SIF? Er heerst hierover bij de gemeenten enige ongerustheid, niet in het minst omwille van het feit dat tal van gemeenten geen middelen meer zullen ontvangen in het kader van de (federale) preventiecontracten. Op Vlaams niveau wordt het idee gelanceerd om het SIF te integreren in het Gemeentefonds. Daardoor zouden de criteria om een beroep te kunnen doen op het SIF, kunnen verdwijnen. Nochtans heeft het SIF belangrijke verdiensten gehad in de strijd tegen de armoede en achterstelling. Mevrouw *Heeren* vraagt daarom dat bij een eventuele integratie van het SIF in het Gemeentefonds de specifieke doelstellingen van het SIF zouden behouden blijven.

De *minister* antwoordt dat de discussie over het SIF en de eventuele relatie met het Gemeentefonds nog moet gevoerd worden. Alleszins moet daarbij ook mevrouw *Mieke Vogels*, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, worden betrokken. Als men de criteria van het Gemeentefonds zal herzien, lijkt het wel logisch dat er criteria worden ingevoegd die te maken hebben met armoede en sociale uitsluiting. De toekomstige criteria van het Gemeentefonds mogen zich dus niet beperken tot de klassieke parameters zoals het aantal inwoners of de oppervlakte van de gemeente. De minister begrijpt de bekommernis van de spreker en van de gemeenten, maar hij wil voorlopig niet vooruitlopen op de te voeren discussie over de toekomst van het SIF.

– *Bestuurskracht van de gemeenten – fusies*

De heer *Mark Van der Poorten* verklaart de rol van de gemeenten te willen accentueren en versterken om een goed bestuurlijk beleid op het terrein tot stand te brengen. Er moeten op dat vlak eindelijk concrete stappen vooruit worden gezet, want tot op heden gebeurt dat te traag. Vandaag moet men immers vaststellen dat de gemeenten onvoldoende opgewassen zijn tegen de veelheid en complexiteit van de taken die van hen worden verwacht. Bovendien bestaat er een duidelijk spanningsveld tussen

het beleid dat – vaak terecht – van hogerhand wordt opgelegd en de manier waarop dat door de bevolking wordt ervaren. Een voorbeeld hiervan is de structuurplanning. Hierin moet het ruimtegebruik voor langere termijn vastgelegd worden, zodat allerlei activiteiten hun plaats kunnen hebben. Dat zorgt echter voor veel problemen, bijvoorbeeld inzake de zonevreemde woningen. De kleine en middelgrote gemeenten schieten eigenlijk kwalitatief tekort om dat ruimtelijk beleid te dragen, het te begeleiden en erover te communiceren. In die zin is het absoluut nodig dat er wordt geïnvesteerd in de opleiding van de mandatarissen.

De heer Van der Poorten besluit dat veel gemeenten voortdurend achter de feiten moeten hollen en overal brandjes moeten blussen. Zij zijn kwalitatief onvoldoende gewapend om vooruit te kijken en om beleidslijnen op langere termijn uit te zetten.

De heer *Herman De Loor* verwijst naar de vraag om advies van de commissie aan de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur inzake de opportuniteit van nieuwe fusies van gemeenten. Hij merkt op dat de opdrachten voor de gemeenten omvangrijker worden en dat er van hen steeds meer deskundigheid en kennis wordt vereist. Via het aanwerven van allerlei gespecialiseerde ambtenaren (milieu, stedenbouw, huisvesting, cultuur, sport, verkeer, informatica, ...) wordt het gemeentelijk ambtenarenkorps verder geprofessionaliseerd. Dat is ook noodzakelijk als men een goed beleid wil voeren en een goede dienstverlening aan de bevolking wil aanbieden. Hier hangt echter een prijskaartje aan vast. Voor de spreker is het duidelijk dat kleine gemeenten die financiële inspanning moeilijk kunnen opbrengen. Vandaar vraagt hij om het Gemeentefonds te verhogen of om andere financiële injecties te geven, zodat de gemeenten de hen toevertrouwde taken op een behoorlijke manier kunnen invullen.

De heer De Loor is zich ervan bewust dat ook intergemeentelijke samenwerking tot bepaalde resultaten kan leiden. Bij dergelijke samenwerking is er echter veel minder sprake van een rechtstreekse verantwoordelijkheid tegenover de bevolking, zoals dat bij de gemeenten wel het geval is. Vandaar is de heer De Loor eerder voorstander van nieuwe fusies van gemeenten. De gemeenten moeten een schaal bereiken waardoor ze in staat zijn de diensten te verlenen die de bevolking van hen verlangt.

De *minister* beaamt dat er zich in kleine landelijke gemeenten problemen kunnen stellen met de lokale financiën en dienstverlening. Hier dient zeker

over nagedacht te worden. Momenteel wordt het ontwerp van decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking in deze commissie behandeld. Mogelijk is die samenwerking een goed instrument om een aantal bekommernissen van de heer De Loor op te vangen. De minister wil alleszins zeer behoedzaam zijn wat de vraag naar nieuwe fusies betreft. Men kan in de praktijk immers vaststellen dat de mensen zich willen thuis voelen in hun dorp. Hoe groter de wereld wordt en hoe meer invloeden er van buitenaf zijn, hoe meer de mensen de geborgenheid opzoeken van kleinere entiteiten. Dat sluit wel niet uit dat er een technische samenwerking kan bestaan tussen gemeenten in de vorm van bijvoorbeeld intercommunales.

De heer *Julien Demeulenaere* is van oordeel dat niet alle fusies uit het verleden even goed gelukt zijn. In de meeste gevallen echter beginnen de mensen zich thuis te voelen in de fusie die hen inderdaad werd opgedrongen. Alleszins kan de spreker zich terugvinden in de stelling van de minister dat de mensen geborgenheid zoeken in kleinere entiteiten.

– *Pilootprojecten voor intergemeentelijke samenwerking*

De heer *Mark Van der Poorten* heeft bedenkingen bij de verschillende pilootprojecten voor samenwerking tussen de gemeenten. Op zich kunnen pilootprojecten wel interessant zijn om bepaalde zaken uit te testen. Er wordt de laatste jaren echter te veel gewerkt met kleine projecten en verschillende subsidiepotjes, waaraan dan weer allerlei regels en procedures worden verbonden. Het zijn vaak dezelfde grotere gemeenten en steden die in aanmerking komen voor de projecten. Kleinere gemeenten zijn trouwens onvoldoende bemand om de procedures op te volgen om subsidiëring binnen te halen.

– *Herwaardering van de lokale mandataris*

De heer *Herman De Loor* merkt op dat er behoefte is aan sterke gemeentelijke bestuurders. Hij is verheugd over de inspanning die werd geleverd om de vergoeding voor de lokale uitvoerende mandatarissen te verhogen. Hij verwelkomt tevens de kans die aan de gemeenten gegeven wordt om de presentiegelden van de gemeenteraadsleden op te trekken, evenals het feit dat er aan de gemeenten meer infrastructurele mogelijkheden worden geboden. De spreker hoopt dat die maatregelen ook zullen leiden tot een grotere kwaliteit van de lokale bestuurders.

De heer *Dirk De Cock* vraagt aandacht voor de herwaardering van de lokale mandataris. In dat kader zijn niet alleen de vergoedingen belangrijk. Er zal ook veel in opleiding moeten worden geïnvesteerd. De huidige inspanningen op dat vlak moeten worden voortgezet.

De heer *Julien Demeulenaere* is verheugd over de budgetten voor de opleiding van de lokale mandatarissen. Het komt er nu op aan de betrokkenen te motiveren om het lessenaanbod ook effectief te volgen.

– *Sanering van de Antwerpse stadsfinanciën*

De heer *Jan Penris* verwijst naar de inspanningen van voormalig minister Johan Sauwens om de sanering van de Antwerpse stadsfinanciën te begeleiden. Zal de minister op dat vlak het beleid van de vorige minister voortzetten?

De *minister* ziet geen reden om de beleidslijnen van de vorige minister te wijzigen. De financiële toestand van de stad Antwerpen vraagt dat er duidelijke en stringente keuzes worden gemaakt. Dat moet uiteraard gebeuren in overeenstemming en overleg met het stadsbestuur.

III. Indicatieve stemmingen

Het aan de commissie toegewezen gedeelte van het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001 (bevoegdheden van minister Van Grembergen – Binnenlandse Aangelegenheden en Stedelijk Beleid) wordt bij indicatieve stemming aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

DEEL 2 : HUISVESTING

I. Inleidende uiteenzetting door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken

– *Krachtlijnen van het Vlaams woonbeleid*

Eén van de belangrijkste doelstellingen van het Vlaams woonbeleid blijft de realisatie van 15.000 extra sociale huurwoningen tegen het einde van deze regeerperiode, zoals uitdrukkelijk opgenomen in het regeerakkoord. Op de begroting 2001 werden hiervoor reeds de nodige middelen vrijgemaakt voor de rest van de legislatuur. Deze doelstelling komt tegemoet aan de resolutie die werd

gestemd in het Vlaams parlement en waarin om 45.000 extra sociale woningen werd gevraagd. De nood aan betaalbare huisvesting van een goede kwaliteit blijft inderdaad groot. Dat blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat er begin 2000 60.000 burgers stonden ingeschreven op de wachtlijsten voor een sociale huurwoning. Vele rechthebbenden raken zelfs niet inschreven omwille van de lange wachtlijsten.

Er werden reeds heel wat initiatieven genomen om bovengenoemde doelstelling te halen. In de eerste plaats is er de verhoging van het investeringsprogramma van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) tot bijna 9 miljard frank voor dit jaar. Op twee jaar tijd betekent dit een verdrievoudiging van het budget. Een belangrijk initiatief in dit verband is de nieuwe mogelijkheid om bestaande, gezonde panden zoals appartementsgebouwen, met deze investeringskredieten van de VHM op de private woningmarkt zelf aan te kopen en onmiddellijk of na beperkte renovatie te bestemmen als sociale huurwoning. Hiervoor wordt door de VHM een miljard frank van de beschikbare 9 miljard frank vrijgehouden. Deze formule kent een groeiend succes.

Om een en ander te coördineren zal er een 'coördinator voor de 15.000' aangetrokken worden. Het is niet de bedoeling dat deze coördinator in de plaats komt van bestaande ambtenaren of ermee in concurrentie treedt. Zijn taak zal er vooral in bestaan om de diverse actoren te coördineren, te stimuleren, te sensibiliseren en te informeren. Mogelijke actoren zijn immers niet alleen de VHM en de socialehuisvestingsmaatschappijen maar ook de gemeenten, de intercommunales, een OCMW, sociale-verhuurkantoren. Deze coördinator moet vlug in functie zijn en moet de belangrijkste promotor zijn van het programma 'Wonen Plus'. Dat programma ambieert niet alleen een verhoging van het aantal sociale huurwoningen, maar ook van de sociale koopwoningen en van de sociale leningen, waarvoor in 2001 de beschikbare machtiging werd verhoogd met 500 miljoen frank.

In samenwerking met de VHM, de socialehuisvestingsmaatschappijen en de bouwsector, werd een alternatieve aanbestedingsprocedure uitgewerkt in het kader van PPS (Publiek Private Samenwerking). Men zou hier kunnen spreken van P-PPS of Praktische PPS. Kort samengevat bestaat deze alternatieve aanbestedingsprocedure erin dat er via de onderhandelingsprocedure door de socialehuisvestingsmaatschappijen rechtstreeks een beroep wordt gedaan op de bouwsector zelf voor de inbreng van grond, concept en bouw in één dossier.

Een globale oproep in een voldoende ruime territoriale omschrijving, moet garanderen dat er voldoende concurrentie mogelijk is zodat de wet op de overheidsopdrachten strikt gerespecteerd kan worden. Door deze procedure moeten de realisatietermijnen van projecten sterk gereduceerd kunnen worden, omdat aannemers zelf gronden aandragen en zelf instaan voor het concept van de bouwwerken en de uitvoering ervan. De VHM werkt momenteel druk aan de verdere implementatie van deze procedure. Het is de bedoeling om na het zomerreces te starten met een aantal proefprojecten.

Een tweede belangrijk nieuw initiatief in het kader van de begroting voor 2001, is de verhoging van het beschikbare krediet voor particuliere premies van bijna 300 miljoen frank naar bijna 1.600 miljoen frank (of meer dan een verviervoudiging). Het uitvoeringsbesluit hiervoor is reeds operationeel sedert begin maart en voorziet in een premie van 300.000 frank voor wie een nieuwe woning bouwt in een woonvernieuwings- of woningbouwgebied, of voor wie een bestaande woning renoveert in één van de dertien kernsteden. Daarnaast blijft de reeds geruime tijd bestaande Verbeterings- en AanpassingsPremie (VAP) voor kleine renovatie- en aanpassingswerken verder lopen. Het beschikbare budget van ongeveer 300 miljoen frank is voldoende om aan alle aanvragen tegemoet te kunnen komen.

Een derde belangrijk luik van het huidige woonbeleid is de kwaliteitsbewaking van het private woningpatrimonium. Diverse instrumenten werden hiervoor reeds ontwikkeld: de heffing op leegstand en verkrotting, de instrumenten van de Vlaamse Wooncode (ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring, het conformiteitsattest, recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht) en het kamerdecreet. Zowel de instrumenten van de Vlaamse Wooncode als het heffingsdecreet werden recent aan een grondige evaluatie onderworpen. De resultaten van beide evaluaties zullen aan de commissie worden bezorgd. Zij kunnen wellicht dienen als basis voor het debat en voor een aantal verbeteringen aan het bestaande instrumentarium in het kader van de kwaliteitsbewakingen.

– *Toelichting van de wijzigingen aan programma 62.4*

Het communicatiebudget (basisallocatie 12.20) wordt verhoogd met 5 miljoen frank tot 25 miljoen frank. Deze 5 miljoen frank is afkomstig van basisallocatie 33.62 die in subsidies voorziet voor personeels- en werkingskosten van de sociale-verhuur-

kantoren. Daar is enige beleidsruimte over. Aangezien het aantal erkende en gesubsidieerde sociale-verhuurkantoren momenteel nog beperkt is, is het beschikbare krediet van 66 miljoen frank (komende van 71 miljoen frank) voldoende om alle verplichtingen na te komen. De uitbreiding van het communicatiebudget met 5 miljoen frank is zeker verantwoord. Naast het groot aantal geplande campagnes en publicaties dienen immers nog extra uitgaven begroot te worden, onder meer voor de verdere uitbouw van de website 'Wonen' en een ruimere sensibilisering van het grote publiek ingevolge de nieuwe bouw- en renovatiepremies.

Een tweede heroriëntering is de herverdeling van 92,6 miljoen frank van basisallocatie 63.66 naar basisallocatie 51.03. Op basisallocatie 63.66 is er beleidsruimte ontstaan aangezien het hier gaat om een uitdovend programma in het kader van de subsidiëring van stads- en dorpsherwaarderingsprojecten. Er worden bijna geen projecten meer ingediend die in aanmerking kunnen komen voor subsidiëring. Basisallocatie 51.03 voorziet in verwervingssubsidies voor de aankoop van gronden en panden door de diverse initiatiefnemers. Door de herziening van het subsidiebesluit in juli 2000 en de daarmee samenhangende grondige verruiming van de subsidiëring in het kader van de uitoefening van het recht van voorkoop, kennen deze verwervingssubsidies een groot succes. Per 27 april 2001 werden reeds 106 aankoopdossiers gunstig geadviseerd door de afdeling Woonbeleid, waarvan de meeste ook reeds goedgekeurd werden voor programmatie. Samen gaat het om een subsidiebedrag van ongeveer 450 miljoen frank, waarvan reeds 290 miljoen frank werd vastgelegd op de begroting. Hiermee wordt de aankoop ondersteund van in totaal 167.957 m² bebouwde en onbebouwde percelen. Dat is naar schatting nuttig voor de realisatie van ongeveer 810 huurwoningen en 214 koopwoningen.

Een aantal andere wijzigingen in het kader van deze begrotingscontrole is te situeren binnen constant beleid en betreft de aanpassing van bedragen in functie van autonoom evoluerende parameters en van macro-economische grootheden.

De minister verwijst hiervoor naar basisallocatie 31.01 betreffende de intresttussenkomsten voor de leningen die door het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen worden aangegaan om sociale leningen aan particulieren te verstrekken. Aangezien de intresttussenkomst afhankelijk is van de heersende marktrente, kan bij herberekening op basis van de meest recente cijfers het oorspronkelijk voorziene bedrag van 1.641,1 miljoen frank met

258,9 miljoen frank verminderd worden tot 1.382,2 miljoen frank.

Basisallocatie 41.10 betreft de dotatie aan Domus Flandria in het kader van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting. Ook hier kan het oorspronkelijke bedrag van 1.710,2 miljoen frank verminderd worden met 339 miljoen frank tot 1.371,2 miljoen frank.

Basisallocatie 61.01 betreft de dotatie aan het Limburgfonds om de renteverminderingen toegestaan aan mijnwerkers te financieren. Hier werd bij de begrotingsopmaak per vergissing 53,5 miljoen frank teveel ingeschreven en dit wordt bij deze begrotingscontrole rechtgezet.

De subsidiepercentages voor de investeringsprogramma's van de VHM (huur- en koopsector) worden jaarlijks pas definitief berekend in functie van de evolutie van de OLO op 10 jaar op datum van 1 maart. Bij de begrotingsopmaak wordt hiervoor echter uitgegaan van deze OLO op 1 juli van het jaar voordien, in casu 2000. Aangezien het rendement van deze OLO tussen 1 juli 2000 en 1 maart 2001 gedaald is van 5,65% naar 5,38%, daalde ook het subsidiepercentage, waardoor het in te schrijven bedrag aan kapitaalsubsidies gevoelig verminderd kan worden.

Op basisallocatie 81.01 (kapitaalsubsidies aan de VHM voor investeringen in de huursector) kunnen op die manier 201,7 miljoen frank minder vastlegingskredieten voorzien worden. Voor basisallocatie 81.02 (kapitaalsubsidies aan de VHM voor investeringen in de koopsector) bedraagt de vermindering 94,4 miljoen frank.

– *Toelichting van de uitgavendecreetsbepalingen*

Artikel 10 voorziet in de overdracht van het onbelast kredietsaldo van basisallocatie 53.05 einde dit jaar naar het volgende jaar. Het betreft hier de basisallocatie voor de nieuwbouw- en renovatiepremie.

Artikel 26 handelt over de begroting van de Dienst met Afzonderlijk Beheer, het Fonds voor de Financiering van het Urgentieplan voor de Sociale Huisvesting (Domus Flandria). Ten opzichte van de initiële begroting werd het overgedragen saldo exact bepaald. Het betreft hier dus vooral een technische aanpassing. Hetzelfde geldt voor artikel 41 met betrekking tot het Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest).

Artikel 58 ten slotte betreft een aantal socialehuisvestingsprojecten die gesubsidieerd werden in het kader van de artikelen 94 en 95 van de huisvestingscode. Het Rekenhof weigert systematisch het visum voor de uitbetaling van de reeds toegezegde subsidies wegens een interpretatieverschil. Deze 13 dossiers, die een subsidiebedrag vertegenwoordigen van 47,4 miljoen frank, dateren nog uit de beginperiode van het subsidiestelsel, dus van voor 1990. De vastleggingen hiervoor werden indertijd correct genomen zodat het hier nog enkel om betalingskredieten gaat vanuit basisallocatie 51.01. Het artikel 58 bepaalt dat de vastgelegde subsidies worden uitbetaald op deze basisallocatie. Er is sprake van een patstelling tussen administratie en Rekenhof. Om die te doorbreken en dus de hangende dossiers te kunnen afsluiten, worden hierbij de decretale oplossingen voorgesteld. De nodige kredieten op basisallocatie 51.01 worden voorzien.

II. Bespreking

– *15.000 extra sociale huurwoningen – aanstellen van een coördinator*

Mevrouw *Ann De Martelaer* vindt de doelstelling van 15.000 extra sociale huurwoningen erg belangrijk. Het probleem van een ontoereikend aanbod in de sociale huisvesting is immers acuut. De spreker heeft niet het gevoel dat men op dat vlak al verder staat dan twee jaar geleden toen de regering aantrad. Om dat beleid te realiseren moet men werken met de VHM als belangrijkste actor, maar daar zijn recent heel wat problemen aan het licht gekomen. Kan de minister daarover al enige toelichting verschaffen ?

De heer *Dirk De Cock* is van oordeel dat de VHM opnieuw operationeel gemaakt moet worden, na de negatieve persberichten over een gebrekkige controle van de VHM over de socialehuisvestingsmaatschappijen. Door die berichtgeving is men bij de VHM vooral bezig om intern de zaken op punt te stellen, terwijl men eigenlijk bezig zou moeten zijn met de realisatie van de 15.000 extra sociale woningen. Om die doelstelling te bereiken is de specialistische kennis van de VHM onontbeerlijk.

Mevrouw *Veerle Heeren* stelt verheugd vast dat de minister vasthoudt aan de doelstelling van 15.000 extra woningen. Er wordt nu ook een coördinator aangesteld om een en ander te begeleiden. Kan de minister meedelen hoeveel woningen er reeds werden aanbesteed ? Hoe ziet hij de verdere evolutie ? De spreker meent dat de negatieve persberichten bij het VHM-personeel een shock hebben teweeg gebracht. Daaruit mag men echter niet afleiden dat

de socialehuisvestingsmaatschappijen de voorbije weken niet ijverig zouden hebben verder gewerkt.

De minister antwoordt dat hij, gelet op zijn recente aantreden, nog niet in detail zal kunnen antwoorden op alle vragen. Hij zal echter schriftelijke antwoorden bezorgen op die vragen die niet of slechts gedeeltelijk werden behandeld. De ambitieuze doelstelling van de 15.000 extra sociale huurwoningen blijft alleszins behouden. Alle middelen en actoren zullen worden ingeschakeld om te trachten die doelstelling te halen. Voor het jaar 2000 zijn er ongeveer 2.000 woningen in aanbesteding.

De heer *Herman De Loor* merkt op dat, ondanks de in het verleden geleverde inspanningen, er vandaag nog een enorm tekort bestaat aan sociale woningen. Hij is verheugd over het aanstellen van een coördinator die de acties van de verschillende betrokkenen beter op elkaar moet afstemmen. Op het terrein is er immers vaak een gebrekkige coördinatie tussen de overheidsdiensten. In de regio van de spreker zijn er volledig uitgeruste sociale bouwgronden, die echter niet aangesneden worden om verhuurd of verkocht te worden. Hopelijk kan de coördinator een betere afstemming op het terrein realiseren. De vraag die zich daarbij echter stelt is of één coördinator voor geheel Vlaanderen zal volstaan.

Volgens de heer *Mark Van der Poorten* heeft het onaangeroerd blijven liggen van uitgeruste gronden te maken met de stortvloed aan taken en regels die door de Vlaamse overheid aan de actoren op het terrein wordt opgelegd. Inzake ruimtelijke ordening bijvoorbeeld hebben alle gemeenten een woonbehoeftestudie moeten opmaken die aan allerlei voorwaarden moest voldoen. Intussen moeten de gemeenten ook structuurplannen opmaken die opnieuw aan allerlei voorwaarden zijn gebonden. Daarnaast zijn er allerlei subsidiëringmogelijkheden maar ook daarvoor moeten er voorwaarden worden vervuld. De te volgen procedures zijn dus te log en te ingewikkeld gemaakt en daarvoor is vooral de Vlaamse overheid – en dus ook het parlement – verantwoordelijk. De spreker vreest dat de aangekondigde coördinator een extra klip zal vormen.

De *minister* stelt dat een aantal van de uitgeruste gronden in woonuitbreidingsgebied liggen. De gemeenten moeten inderdaad een behoeftestudie maken om die eventueel aan te snijden. Het is echter logisch dat inzake woon- en bouw mogelijkheden dezelfde regels zouden gelden voor de socialehuisvestingsmaatschappijen als voor particulieren.

– *Rol van de gemeenten als actor in het woonbeleid*

Mevrouw *Veerle Heeren* merkt op dat de aangekondigde coördinator er niet alleen moet op toezien dat de 15.000 huurwoningen worden gerealiseerd, maar dat die ook de verschillende actoren moet mobiliseren. Die actoren zijn niet alleen de socialehuisvestingsmaatschappijen maar ook de gemeenten. Veel gemeenten zijn er zich blijkbaar nog niet van bewust dat zij een belangrijke actor in het woonbeleid kunnen zijn. Op welke manier zal de coördinator zijn mobiliserende taak aanpakken? In dit verband merkt de spreker nog op dat er nog altijd gemeenten zijn die huiveren om sociale huurwoningen op hun grondgebied toe te laten. Zij is weliswaar geen voorstander van een spreidingsplan, maar men moet toch de nodige creativiteit aan de dag leggen om alle 308 gemeenten ertoe aan te zetten om sociale huurwoningen toe te laten. Als men de 15.000 extra woningen wil realiseren, zal immers de medewerking van alle gemeenten nodig zijn.

De heer *Marcel Logist* sluit zich hierbij aan. Als men de 15.000 extra huurwoningen wil realiseren zal men de medewerking van alle gemeentebesturen nodig hebben. Ook de landelijke gemeenten moeten worden aangespoord om meer in de sociale huisvesting te investeren.

De *minister* verwijst in dit verband naar het voornemen om daarmee rekening te houden bij de herziening van de criteria van het Gemeentefonds.

– *Middelen voor het huisvestingsbeleid*

Mevrouw *Veerle Heeren* stelt dat de vorige minister van Huisvesting, de heer Johan Sauwens, heel wat middelen voor de sector van de sociale huisvesting heeft kunnen losweken. Zij hoopt dat de nieuwe minister die trend zal kunnen doortrekken bij de volgende begroting.

– *Toezicht over de socialehuisvestingsmaatschappijen*

Mevrouw *Veerle Heeren* merkt op dat er een ontwerp van decreet werd aangekondigd waarin de toezichts- en controlefunctie over de socialehuisvestingsmaatschappijen zou worden weggehaald bij de VHM. Wat is de stand van zaken?

De *minister* antwoordt dat het toezicht nog altijd door de VHM gebeurt. Er werd evenwel een voorontwerp van decreet opgesteld, waarvoor de Raad van State intussen een advies heeft afgeleverd. Vol-

gens het voorontwerp zou het toezicht toevertrouwd worden aan een onafhankelijk korps dat ressorteert onder de afdeling Woonbeleid van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Mevrouw *Veerle Heeren* merkt hierbij op dat de positie van de coördinator en het toezicht niet los kan worden gezien van de af te sluiten beheersovereenkomsten. Waar wordt de coördinator geplaatst : binnen de socialehuisvestingsmaatschappijen of daarbuiten ? Wat zal de precieze opdracht zijn van de coördinator ?

De *minister* antwoordt dat de coördinator in essentie tot taak heeft de realisatie van de 15.000 extra woningen te begeleiden en de telling bij te houden. Het zal ook de taak van de coördinator zijn om aan de gemeenten informatie te verschaffen inzake het toepassen van het recht van voorkoop.

– *Externe audit van de VHM – audit over de financieringsstromen in de huisvestingssector*

Mevrouw *Ann De Martelaer* verwijst naar de audit over de financieringsstromen in de huisvestingssector en naar de externe audit van de VHM. Wat is hier de stand van zaken ?

De *minister* antwoordt dat de externe audit in opdracht van de Vlaamse regering met betrekking tot de VHM wellicht einde juni klaar zal zijn. De audit in verband met de financieringsstromen zou eveneens einde volgende maand voltooid zijn. Op het ogenblik dat de rapporten binnen zijn, zullen ze ter beschikking worden gesteld van de commissieleden.

Mevrouw *Ann De Martelaer* vraagt of nu reeds de opdrachtomschrijving van de genoemde audits kan worden ter beschikking gesteld. Na de hoorzitting van 26 april 2001 met de heer Lyben, administrateur-generaal van de VHM, blijven er immers nog veel vragen open over het functioneren van de VHM en het toezicht over de socialehuisvestingsmaatschappijen. Voor de commissieleden zou het vandaar interessant zijn om te weten wat er in het kader van de audits precies zal worden onderzocht.

De *minister* is bereid de opdrachtomschrijving van de audits aan de commissieleden te bezorgen. Op het ogenblik dat de audits klaar zullen zijn, zullen ze ook aan de commissie worden overhandigd en kan er daarover een discussie in de commissie worden gevoerd.

Ook de heer *Jan Penris* dringt aan op een spoedige bespreking van de audits in de commissie. Dat zou liefst nog voor het zomerreces moeten plaatsvinden. In die zin vindt hij einde juni een te vaag tijdstip als streefdatum voor de oplevering van de audits. Overigens was die oplevering eerst voor midden juni beloofd.

– *PPS in de huisvestingssector*

Met betrekking tot PPS heeft mevrouw *Veerle Heeren* een aantal negatieve signalen opgevangen van Limburgse aannemers op een bijeenkomst van de Vlaamse Confederatie Bouw. Zij wijst erop dat de koopmaatschappijen in Limburg veel gronden in patrimonium hebben maar dat die niet werden gecontacteerd. Als men dus PPS-projecten wil opzetten, zou ook die actor betrokken moeten worden. De spreker vindt PPS overigens eerder een mode-woord, dat nu in allerlei beleidsdomeinen opduikt. In de huisvestingssector is de publiek-private samenwerking trouwens geen nieuw fenomeen. Er wordt daar al lang gewerkt met beperkte aanbestedingen van socialehuisvestingsmaatschappijen aan private ondernemingen.

– *Afschaffing van het zogenaamde 'klein beschrijf'*

Mevrouw *Veerle Heeren* stelt dat haar fractie in het verleden de toekenning van premies altijd ondersteund heeft. Mensen die een eigen woning willen verwerven, moeten immers ondersteund worden. In dat opzicht is de spreker erg verwonderd over de federale maatregel om het zogenaamde 'klein beschrijf' af te schaffen. Zij wijst er ook op dat Vlaanderen veel in huisvesting investeert maar dat veel van de return naar de federale regering stroomt. Het valt te betreuren dat die middelen niet kunnen worden gerecupereerd om ze opnieuw in de sector van de huisvesting te investeren. Als de verminderde registratierechten worden afgeschaft betekent dat een meeruitgave van enkele tienduizenden frank voor mensen die een bestaande woning willen renoveren. Als de Vlaamse overheid een premie uitvaardigt van 300.000 frank voor de renovatie van een pand, kan het toch niet de bedoeling zijn dat dit teniet wordt gedaan door de verhoogde registratierechten. Welke acties wil de minister in dit kader opzetten ?

De *minister* stelt dat er geen sprake is van een afschaffing van het 'klein beschrijf' maar wel van een hervorming van het kadastraal inkomen. Indien het kadastraal inkomen na nazicht lager is dan 30.000 frank, blijft het 'klein beschrijf' behouden. De hervorming heeft dus eigenlijk betrekking op een nieuw controlesysteem. Men had immers vastge-

steld dat bij een aantal gerenoveerde woningen de kadastrale waarde niet langer in verhouding stond tot de reële waarde.

III. Indicatieve stemmingen

Artikel 58 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 6 onthoudingen.

Het overige aan de commissie toegewezen gedeelte van het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001 (bevoegdheden van minister Van Grembergen – Huisvesting) wordt bij indicatieve stemming aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

De verslaggever,
Marcel LOGIST

De voorzitter,
Jan PENRIS
